

4. Куницький Кирило // Утриматися на плаву: п'ять порад бізнесу на час карантину [Електронний ресурс]. – Режим доступу: URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2020/03/19/658304/index.amp> (дата звернення 01.05.2020)

СКЛАДОВІ УСПІШНОЇ ІННОВАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КЕРІВНИКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

Спеціальна А.М., Большая О.В.
(Полтава, Україна)

З піднесенням інноваційного руху в освіті одним із пріоритетних напрямів управління загальноосвітнім навчальним закладом є пошуки шляхів організацій освітніх, педагогічних та управлінських нововведень. Важливою складовою інноваційного потенціалу є здатність навчального закладу і її лідера до створення інноваційного середовища.

Інновації в сучасній школі – процес творення, запровадження й поширення в освітній практиці нових ідей, засобів, педагогічних і управлінських технологій, у результаті яких підвищуються показники (рівні) досягнень структурних компонентів освіти, відбувається перехід системи до якісно іншого стану – компетентнісного [2, с. 17].

Впровадження інновацій в діяльність загальноосвітнього навчального закладу вимагає мобільного і конкурентоспроможного керівника з високим рівнем управлінської компетентності. Керівник закладу, що здійснює інноваційну діяльність і управляє нею, є творчою особистістю, яка характеризується завжди творенням чогось нового на основі перетворення пізнаного: нового результату або оригінальних шляхів і методів його одержання.

Управлінська компетентність керівника загальноосвітнього навчального закладу – це інтегроване особистісне утворення, що відображає єдність теоретичної та практичної готовності управлінця до ефективного здійснення різноманітних управлінських функцій (інформаційно-аналітичної, мотиваційно-цільової, планово-прогностичної, організаційної, контрольно-регулятивної) [3, с. 92].

Важливою складовою управлінської компетентності керівника загальноосвітнього навчального закладу є готовність до інновацій. Її визначають такі показники, як: усвідомлення ним потреби запровадження педагогічних інновацій у власній педагогічній практиці; інформованість про новітні педагогічні технології, знання новаторських методик роботи; зорієнтованість на створення власних творчих завдань, методик, налаштованість на експериментальну діяльність; готовність до подолання труднощів, пов'язаних зі змістом та організацією інноваційної діяльності; володіння практичними навичками освоєння педагогічних інновацій та розроблення нових [1, с. 8].

Крім цього, керівник має не тільки сам володіти прагненням до втілення інновацій в освітній простір навчального закладу, а й вміння визначати готовність педагогів до залучення в інноваційну діяльність.

Для успішного управління за наявних соціально-економічних умов напівпрофесійна діяльність вже є неприпустимою. Потрібні якісні зміни і в мисленні керівника загальноосвітнього навчального закладу. Він повинен мати теоретичну підготовку з питань сучасного менеджменту, оперувати новими поняттями, бути здатним виділяти та системно розв'язувати актуальні проблеми, бачити перспективи роботи навчального закладу, планувати стратегію його подальшого розвитку. Оновлене мислення керівника звільнить його від стереотипів, допоможе проявити індивідуальність, відчути особисту відповідальність за свій вибір і за людей, з якими

працює, зосередитись на результатах діяльності, а не на намірах і засобах, сприятиме творчості.

Алгоритм інноваційної діяльності керівника загальноосвітнього навчального закладу включає: ознайомлення з інноваційною технологією, авторською програмою; вивчення завдань, які передбачені нормативно-правовими документами; пошук додаткової інформації, аналіз практики і зіставлення отриманих у його процесі результатів; розробка моделей, рекомендацій щодо впровадження інновації; теоретична, психологічна, методична підготовка педагогів; організація, контроль за ходом нововведення, внесення коректив у програму; збір інформації, аналіз, регулювання управління процесом впровадження інновацій. Паралельно з інноваційним процесом має діяти ефективна система експертної роботи [4, с. 8].

До умов успішної інноваційно-управлінської діяльності керівника загальноосвітнього навчального закладу належать: вміння приймати інноваційне рішення, йти на певний ризик, успішно вирішувати конфліктні ситуації, що виникають при реалізації нововведення, знімати інноваційні бар'єри, які виникають у процесі впровадження інновацій в освітній простір навчального закладу. Він має вміти долати бар'єри і психологічні стереотипи, які заважають здійсненню інноваційної діяльності, симулювати педагогів до творчого пошуку застосування інновацій у навчально-виховному процесі, використовуючи різні засоби і методи підвищення мотивації до використання інноваційних технологій і підтримки його інноваційної діяльності у колективі.

Отже, управління інноваційною діяльністю включається в цикл параметрів, що визначають успішність його роботи (готовність до здійснення інноваційної діяльності; інноваційна діяльність керівника; результативність інноваційної діяльності). Управління інноваційною діяльністю у загальноосвітньому закладі відбувається в межах реалізації керівником основних управлінських функцій і повноважень.

Список використаних джерел:

1. Акімов О. Особливості управління інноваційною діяльністю в закладах освіти / О. Акімов // Завучу. Усе для роботи. – 2018. – № 17/18. – С. 7–10.
2. Даниленко Л. Управління інноваційною діяльністю у закладах освіти / Л. Даниленко // Директор школи, ліцею, гімназії. – 2019. – № 2. – С. 16–20.
3. Лазарева О. Управління інноваційною діяльністю в закладі освіти / О. Лазарева // Управління школою. – 2020. – № 25/27. – С. 92–94.
4. Молодиченко В.В. Управління навчальним закладом як концептуальна засада творення нової української школи / В.В. Молодиченко // Versus. – 2019. – №. 2. – С. 6–12.

ЩО, КОЛИ ВЧИТЕЛЬКА – ХУЛІГАНКА?!

Стрельнікова А.П.
(Охтирка, Україна)

...Йде наш татко (на ту пору інспектор райвно Путивля) коридором школи, аж гульк: невже?!.. хто це знову стоїть у коридорі під дверима класу? Таж його старша дочка – Лена Стрельнікова! І не вперше, і не вдруге.

Потім вона сама мені казала: з чотирьох років початкової школи сумарно десь із рік так і простояла. Вигнана з класу! І таточко наш думав: «Яке щастя, що не назвав її при народженні, у тридцять сьомому, як планували, Сталіною! Ото б зараз позорисько було... Як добре, що я на свій страх і ризик, зайшовши до ЗАГСу, сказав тоді: «Єленою запишіть». Нічого, що Леночка моя розсердилась, коли повернувся додому. Зате нині не так стидно. Я ж їй тоді так і відповів: «А що, як наша дочка буде погано вчитися? І погано поводитися? З таким іменем?!!»